

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN
- DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN -

: ——— OPGERICHT IN 1896. ——— :

Daarom, laat thans elkeen zijnen plicht leeren, en in het
ambt waartoe hij aangesteld is, in allen ijver handelen.

1 Maart 1914.

No. 5

19e Jaargang.

DE EER EN WAARDIGHEID VAN HET PRIESTERSCHAP door James E. Talmage, van den Raad der Twaalven.

Vele bevoegde onderzoekers hebben hunne ver- en bewondering uitgedrukt over het plan van organisatie waarop de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is gebaseerd. Van een critisch opmerker die tijd en bekwaamheid had besteed in het bestudeeren van de Kerk, dezelve enkel beschouwende van uit een oogpunt van menschelijke instellingen, wordt gezegd uiting te hebben gegeven aan de volgende veelzeggende slotsom van gevolgtrekkingen: De „Mormoonsche” Kerk is een grootsche en lofwaardige instelling, schitterend bestuurd.”

Zonder kastenonderscheiding als tusschen geestelijken en leeken, zonder orde van bezoldigde bedienaars of predikers van beroep, heeft de Kerk diensten te doen voor elk lid die in staat is en gewillig om in de bediening te werken. De begiftiging met het Priesterschap is eene zegening niet terzijde gehouden voor enkele bevoorrechtten; elk waardig man in de Kerk mag met vertrouwen trachten naar zekere mate van deze heilige ambtsbekleding. Verordineering tot eenig ambt in de heilige orde van macht en gezag sluit verantwoordelijkheid in zich, afzonderlijk en persoonlijk, voor elk ontvanger. Hoewel iedere houder van deze van Godswege gegeven opdracht een ambtsdrager is in de Kerk, zijn daar talrijke officieele posities van speciaal karakter waartoe waardige leden zijn geroepen en aangesteld. Zelfs in de onderscheiden quorums, elk dezer bestaande uit leden die verordineerd zijn tot hetzelfde ambt in het Priesterschap, zijn er noodzakelijke betrekkingen van presidentschap en administratieven dienst.

De menschen kunnen verbintenissen vormen voor en onder zichzelf; zij kunnen instellingen en gezag daarstellen om de zaken daartoe behoorende te bedienen; menschen kunnen regeeringsvormen oprichten, zooals gemeenten, staten en natiën, en mogen zorg dragen voor de uitvaardiging van wetten en verordeningen waardoor de leden der organisatiën worden bestuurd. De officieele

daden van wettelijk aangestelde autoriteiten in alle dergelijke gebieden van rechtsspraak zijn bindende zooverre als, en voor het doeleinde waarvoor, de wet is gegeven. Bevoegd gezag in alle behoorlijk opgerichte instellingen der menschen dient te worden erkend en gehoorzaamd; de mannen op wien dat gezag is bevestigd behooren te worden geëerbiedigd, zoo niet voor hunne persoonlijke verdiensten of waardigheid, dan toch in elk geval om het ambt door hen gedragen. Zoo dergelijke erkenning verplicht is aan het gezag ontsproten aan en opgericht door de menschen, wat zal dan niet de mate moeten zijn van den eerbied rechtvaardig verschuldigd aan het Heilig Priesterschap wat de belichaming is van een autoriteit boven alle menschelijke macht om te scheppen of zich te waarborgen?

Met betrekking tot de Twaalven die met den Heer waren in de bediening, verklaarde Christus in het bijzonder dat Hij hen verkozen had; hun verheven verordineering was niet hun eigen nagestreefd doel, noch hadden zij het gezocht. (Zie Joh. 15:16, en verg. 6:70.) Heden ten dage verklaart de Kerk dat „een man van God geroepen moet worden door profetie en het opleggen der handen van hen die de autoriteit bezitten om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen.”

Aanstelling tot ambtsdrager in de Kerk sluit in zich de verordineering en het terzijde zetten van den gekozen persoon; en de verantwoordelijkheid van getrouwe dienst is een individueele vereischte welke de persoon in kwestie niet kan ontwijken en niet mag verwaarloozen. Zij door wien de roeping tot hem kwam; zij door wien hij was aangewezen en allicht verordineerd; zij die over hem presideeren naar aanleiding van hun ambt van bredere afmetingen en hooger rang, zij worden even zeker verantwoordelijk gehouden voor hunne daden als hij voor de zijne; en van elkeer zal een strikte en persoonlijke opsomming worden verlangd van hun rentmeesterschap, een vol verslag van diensten of van nalatigheden, van gebruik of van misbruik in de administratie van het vertrouwen in hen gesteld. Het besef van verantwoordelijkheid behoorende tot het dragen van een ambt kan ten deele worden verlaagd of bedorven door de eer en de onderscheiding onafscheidelijk hiermede verbonden. Toch behoort dit niet zoo te zijn. De geest van elke roeping in het werk des Heeren is die van gereeden dienst; de ambtenaar is de dienstknecht van hen voor wien hij als dienaar optreedt. Er bestaan in de Kerk van Christus geene positiën van eer zonder dienst, geen ledige titels, geen titulaire rangen. Eervolle en bezoldigde betrekkingen, invloed, afgescheiden van verantwoordelijkheid, titels die slechts namen zijn, deze schaduwen zonder zelfstandigheid worden als kenmerken van menschelijke instellingen somtijds geduld of aangemoedigd; maar het Goddelijke plan van organisatie en bestuur is niet zoo kleinzielig.

Titels onder de menschen, uitdrukking gevende aan rang of

stand, behooren te worden geëerbiedigd zooals hunne beteekenis uitdrukt. Door de menschen geschapen zijnde kunnen ze worden gebezigd als erkend eigendom ingesteld door gebruik en zooals de goede smaak het voorschrijft Er steekt geene beleediging tegen de eerwaardigheid in, nog eenige ernstige onbehoorlijkheid, om een ambtenaar van leger of vloot, een rechter, een magistraatspersoon, een doctor, of een professor bij zijnen titel te noemen, zelfs niet in dagelijksche gesprekken; ofschoon de gebruiken van den goeden toon een voorzichtig en spaarzaam gebruik maken van onderscheidende titels aan de hand doen. Bij formeele en officieele gelegenheden zijn titels, uitdrukking gevende aan rang of stand, op hun plaats.

Bij het gebruik van titels behoorende tot het Heilig Priesterschap is de verplichting tot omzichtigheid nog aanmerkelijk grooter. Houdt in gedachten dat het hoogere Priesterschap omschreven wordt als zijnde „naar de orde van den Zoon van God”, maar met den naam van een mensch, Melchizedek, — wordt aangeduid, „uit achting of eerbied voor den naam van het Opperwezen, om het te veelvuldig herhalen van Zijnen naam te voorkomen.” (Zie Leer en Verb. 107 : 2 - 4.)

Van den presideerenden ambtenaar van de Kerk mag, en behoort te worden gesproken als van „President”; dit is eveneens zoo in het geval van de raadgevers van het Eerste Presidentschap, want elk van hen is een President, zooals de Heer heeft gezegd (Leer en Verb. 107 : 22, 24, 29); maar het is niet behoorlijk om doorgaans te spreken van den President der Kerk, en het is zelfs grootelijks incorrect hem aan te spreken als „Profeet”, „Ziener”, of „Openbaarder”, ofschoon alle deze verheven titels in het bijzonder de zijne zijn, en eveneens behooren tot elk van zijne Raadgevers, tot elk van de Twaalven, en tot den presideerenden Patriarch der Kerk. Deze titels zijn aanduidingen van geestelijke machten en functiën, en zijn van een te heilig karakter om te worden gebruikt als gewone gemeenplaatsen. De titel „President” wordt gebruikt in maatschappelijke zoowel als in Kerkelijke zaken; in het laatste verband kan het worden beschouwd als uitdrukking te geven aan uitsluitende autoriteit in het Priesterschap, meer dan eene bijzondere aanduiding van het Priesterschap zelve; de benaming kan daarom worden gebruikt bij gelegenheden verlangd bij het spreken van of tot den president van een ring, een zedingspresident, of die van eene vertakking, of de president van een quorum, eenen raad, of andere organisatiën.

De titel „Bisschop” is eene uitdrukking van presidentschap; de bisschop is in het bijzonder de presideerende ambtenaar over het lagere of Aäronische Priesterschap in zijnen ring, en bovendien is hij van den ring als eene organisatie, de president; het is daarom volkomen in overeenstemming met de grenzen van den goeden toon, over hem, en hemzelve aan te spreken met den titel van zijn ambt; onbehoorlijk echter zou het zijn een algemeen

gebruik te maken van zijnen titel van „Hoogepriester” hoewel niemand anders dan Hoogepriesters heden ten dage in de Kerk als bisschoppen handelend optreden.

De benaming „Apostel” is eene van bijzondere beteekenis en heiligheid; deze titel is van God gegeven, en behoort enkel aan dezulken die geroepen zijn en verordineerd als „bijzondere getuigen van den naam van Christus in de geheele wereld; aldus verschillende van alle andere beambten in de Kerk in de plichten hunner roeping.” (Leer en Verb. 107:23.) Bij afleiding is het woord „apostel” de gelijkkluidende term van het Grieksche *apostolos*, een boodschapper beteekenende, een afgezant, of letterlijk: „iemand die gezonden wordt.” Het duidt aan dat hij die naar waarheid zoo genoemd wordt, niet uit zichzelf spreekt of handelt, maar, zoo wanneer zijne opdracht wordt uitgevoerd, als een vertegenwoordiger van eene hoogere macht; en in dezen zin is de titel die van een dienstknecht, meer dan van een meerdere. Zelfs de Christus wordt, met betrekking tot Zijne bediening in het vleesch, een Apostel genoemd (Hebr. 3:1); en deze benaming wordt gerechtvaardigd door Zijne herhaalde verklaringen dat Hij namelijk tot de aarde kwam niet om Zijn eigen wil te doen, maar die van den Vader door wien Hij gezonden was.

Ofschoon, zooals gezien, een Apostel een bode is of een afgezant, is zijn gezag groot, en eveneens zijne verantwoordelijkheid hieraan verbonden, want hij spreekt in den naam van eene macht grooter dan zijn eigen, — in den naam van Hem wiens bijzondere getuige hij is. Als een van de Twaalven gezonden wordt om in eenigen ring, zending, of andere afdeling van de Kerk te bedienen, of in streken te werken waar geene organisatie der Kerk is daargesteld, dan handelt hij als de vertegenwoordiger van het Eerste Presidentschap, en heeft hij het recht zijne autoriteit te gebruiken in het doen van wat vereischt wordt voor de bevordering van het werk van God. Zijn plicht is het evangelie te prediken, de verordeningen ervan te bedienen, en de zaken der Kerk, waar hij ook gezonden is, in orde te brengen. Zóó groot is de heiligheid van zijne bijzondere roeping, dat de titel „Apostel” niet lichtvaardig behoort te worden gebruikt als de gewone en algemeene vorm van aanspraak toegepast op levende menschen tot dit ambt geroepen. Van het quorum of den Raad der Twaalf Apostelen zooals dat heden ten dage in de Kerk bestaat kan beter worden gesproken als van het „Quorum der Twaalven”, den „Raad der Twaalven” of enkel van de „Twaalven”, dan als van de „Twaalf Apostelen”, uitgezonderd zoo wanneer bijzondere gelegenheid het gebruik van den meer heiligen term mag waarborgen. Aangeraden wordt dat de titel „Apostel” niet wordt toegepast als een voorvoegsel tot den naam van eenig lid van den Raad der Twaalven, maar dat zoo iemand zou worden aangesproken, of er van worden gesproken als „Broeder . . .” of „Ouder-

ling...”, en wanneer noodzakelijk of vereischt, zooals bij het aankondigen van zijne aanwezigheid in eene openbare vergadering, dan kan eene verklarende clause worden toegevoegd, als bijvoorbeeld „Ouderling...”, een van den Raad der Twaalven.”

Het woord der nieuwere openbaring zegt uitdrukkelijk dat een Apostel een Ouderling is (Zie Leer en Verb. 20:38, en vergelijk eveneens verzen 2 en 3 van dezelfde afdeeling.) Zoo is eveneens elk persoon verordineerd tot het hoogere of Melchizedeksche Priesterschap een Ouderling, wát ook zijn bijzonder ambt in het Priesterschap mag wezen. Wij gebruiken niet, en inderdaad behooren we ook niet de uitdrukkingen „Hoogepriester” en „Zeventiger” als voorgevoegde titels te gebruiken; de omschrijving „Ouderling” is gewoonlijk voldoende, en zelfs dat dient met eerbied en omzichtigheid te worden gebezigd. Broederen arbeidende in het zendingsveld kunnen wel de uitdrukking „Broeder” of „Ouderling” in algemeen gebruik als plaatsvervanger bezigen; hoewel in aankondigingen en publicatiën, de specificatie van positie of gezag omschrijvende, de titel „Ouderling” geheel als juist kan worden geacht. Dezelfde omzichtigheid behoort in acht te worden genomen bij het gebruik van alle onderscheidende titels behorende tot het Priesterschap. Ofschoon iemand verordineerd is tot het verheven en eervolle ambt van een Patriarch, blijft hij toch steeds een Ouderling, en de bijzondere aanduiding „Patriarch” behoort in de dagelijksche conversatie niet te worden gebruikt.

Wat gezegd is geworden van het Priesterschap en de heiligheid van namen en titels daaraan verbonden, kan tot op zekere mate ook worden toegepast op de Kerk als een lichaam en op de leden daarvan als persoonlijkheden.

De naam van de Kerk waartoe wij behooren is buitengewoon gewichtig. „De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.” Het is eene aankondiging van de ongeëvenaarde positie waarop door deze organisatie aanspraak wordt gemaakt onder de menigten van kerken en secten van den dag. Waar deze onderscheidenden naam door openbaring is gegeven geworden (Leer en Verb. 115:3, 4.), dient hij te worden gebruikt met waren eerbied voor den heiligen naam van onzen Zaligmaker opgesloten in den algemeenen titel. Gewoonlijk dient de voorkeur gegeven te worden om te spreken van „De Kerk” liever dan den vollen naam te gebruiken; ofschoon natuurlijk in elk verband waar dubbelzinnigheid of onzekerheid mocht voorkomen, de volle naam van de Kerk behoorlijk gebruikt mag worden. De leden zijn bekend als Heiligen der Laatste Dagen, en deze naam is van heilige belangrijkheid. De uitdrukking „heilige” beteekent, strikt genomen, „iemand die heilig is”, dat wil zeggen die terzijde is gezet, of die zichzelf heeft afgescheiden van hen die niet belijden zooals hij dat doet in heilig geloof en praktijk. Meer behoorlijk is het van hen te spreken als „leden der Kerk” dan als

van „heiligen” uitgezonderd wanneer speciale en bijzondere gelegenheid anders bepaalt.

Elk lid der Kerk, en meer in het bijzonder elk drager van het Priesterschap dient ernstig en biddende te streven den heiligen en onderscheidenden titel tot zijne positie behoorende, waardig te zijn; de titel zelve behoort in hoogachting te worden gehouden en het bijzondere ambt er door uitgebeeld, behoort als heilig te worden beschouwd.

BRIEVEN UIT ZOUTMEERSTAD.

Een genealogisch briefje ditmaal, waartoe het aanschaffen door de Geslacht- en Geschiedkundige Vereeniging van Utah, dezer dagen, van een aantal lijvige Vlaamsche geslachtkundige boeken, de aanleiding is. Er is voor vele STER-lezers, hier en elders, meer belangwekkends te vinden in het eenvoudige kantoortje van genoemde Vereeniging dan vaak gedacht wordt, vertrouw ik. En onze trouwe STER is tot nog toe ons eenig Hollandsch blad, zoodat allerlei mededeelingen in hare kolommen gedaan worden. „Tot nog toe”; — er gaan den heelen winter al geruchten, dat er een Hollandsche courant verschijnen zal in Zoutmeerstad, geruchten die dezer dagen vaster vorm hebben aangenomen door de stellige verzekeringen van bevoegde personen. Vóór of op den eersten April zal het openingsnummer verschijnen, zoo heet het. Of zou het op een April-grap uitloopen?

Langzaam maar zeker breidt de boekerij van de Geslachtkundige Vereeniging zich uit; werken in allerlei talen worden gestadig door aangeschaft. Reeds telt de bibliotheek duizenden exemplaren. Onze Duitsche broeders en zusters kunnen reeds over ruim 300 (zegge drie-honderd) boeken beschikken. Ook de Hollandsche afdeling begint meer en meer beteekenis te krijgen. Om te beginnen noem ik de bovenbedoelde Vlaamsche werken: 1e „Verzameling der Graf- en Gedenkschriften van de Provincie Antwerpen,” in 6 zware deelen; 2e „Graf- en Gedenkschriften der Provincie Oost-Vlaanderen,” in 6 flinke deelen. Beide werken geven de grafschriften zooals ze gevonden werden; in het Fransch en in 't Vlaamsch. Het ligt voor de hand, dat deze veelomvattende boekdeelen niet alleen van belang zijn voor onze broeders en zusters van België, maar dat menig Zuid-Nederlander er iets van zijn gading in vinden zal.

Maar nu over Holland gesproken. Hoevelen weten dat men in Salt Lake City te weten kan komen hoe ver terug de oude kerkregisters opgaven geven in de verschillende vaderlandsche gemeenten? „De Oude Kerkregisters in ons land”, door A. A. Vorsterman van Oijen, is daartoe een degelijke vraagbaak.

Zijt ge van Utrecht? Dan zal het volgende U wellicht interesseeren. De Hollandsche afdeling bevat o.a.: „Uit de Utrechtsche

Begravenisboeken", door J. H. Hofman; en „Uit het Doodenboek der Momber-kamer van Utrecht" (1710-1749).

„De Brielsche Vrøedschap in de jaren 1618-1794", door H. de Jager, is een doorwrocht werk, dat menigeen helpen zal bij genealogische nasporingen in Den Briel en omgeving. Eenige Fransche werken geven inlichtingen over de „Nobiliaire des Pays-Bas" (adeldom der Nederlanden). Een aantal werkjes, uitgegeven door de Vereeniging: „Het Nederlandsche Familie-Archief", zijn juist naar den binder gezonden. Ze geven inlichtingen betreffende de familiën Tromp, Beets en anderen (ook aangehuwde familiën). Als ze ingebonden terug zijn gekomen, zullen ze met Hollandsche rugtitels prijken: „Nederlandsche Familiën" en vervolgens de namen.

Een groote stapel omvangrijke en zwaarlijvige boekeu van ouden datum bevat veel dat onbelangrijk is. Maar toch, wijl ze zoo oud zijn (reeds in 1733 gedrukt), hebben ze waarde voor den naspoorder. Hebt ge voorzaten die zich op de eene of andere wijze onderscheiden hebben, ge zult allicht iets van Uwe gading vinden in deze reuzenwerken. Voor de curiositeit laat ik hier den languitgemeten titel volgen: „Groot Algemeen Historisch, Geographisch, Genealogisch en Oordeelkundig Woordenboek, behelzende (Kerkelijke en Wereldlijke Geschiedenis) eindelijk eene zeer nauwkeurige genealogische beschrijving van de doorluchtige afkomsten der aloude en hedendaagsche¹⁾ gekroonde hoofden en aanzienlijke Geslachten des geheelen Aardbodems, derzelve verdedeling in Stamhuizen en Liniën, en van alle de voornaamste Familiën, bijzonderlijk de Zeventien Nederlandsche Provinciën betreffende".

De Vereeniging ontvangt geregeld, als wisselblad, het Maandblad van het Genealogisch-Heraldisch Genootschap „De Nederlandsche Leeuw" te 's Gravenhage. Wilt gij iets weten omtrent Hollandsche plaatsnamen? Een Aardrijkskundig Handwoordenboek is voorhanden.

En de bibliotheek der Vereeniging blijft groeien. Bijna al het ledengeld wordt voor nieuwe aankopen besteed. De onkosten, niet het aankopen van boeken betreffende, zijn tot de nauwste grenzen beperkt: geen hooge kantoorkuur, salarissen enz. Dat alles is op de zuinigste leest geschoeid.

Reeds nu is er genoeg om de geringe onkosten van toetreding en lid-zijn te rechtvaardigen en te vergoeden. En méér Hollandsche leden beteekent méér Hollandsche boeken. Ook spreekt vanzelf dat AL de boeken der Vereeniging ter beschikking harer leden staan: Engelsche, Duitsche, Fransche, Skandinavische, Amerikaansche enz. enz. Menige Hollander zal met vrucht Duitsche bronnen raadplegen, alsmede werken over Oud-Hollandsche nederzettingen in Amerika. Wie ooren heeft om te hooren, die hoore!

¹⁾ Let wel: 1733!

VAN OVER DEN OCEAAN.

Al lang was het ons eene begeerte om door middel van De Ster eens iets van ons te laten hooren.

Wij kunnen u gelukkig getuigen waarde lezers dat wij ons zeer dankbaar gevoelen het voorrecht geschonken te zien op te hebben mogen trekken naar Zion. Van af het begin dat wij het evangelie hebben aangenomen was het ons eene vurige begeerte ook eenmaal dit land te mogen aanschouwen. Ook hierin, evenals in zoovele andere dingen hebben wij de waarheid van de woorden van Jezus ondervonden, waar Hij zegt: „Al wat gij den Vader zult bidden in Mijnen naam dat zal u gegeven worden.” Drie jaren nadat door ons het evangelie omhelsd was hebben wij dan ons oude vaderland volgens ons eigen wensch verlaten om naar hier te kunnen verhuizen. Leed doet het ons zoo wanneer wij hooren dat er een broeder of zuster gevonden wordt die trots alles toch weer naar Holland terug wil gaan. Waar is het, dat als men eerst hier komt men met vele wederwaardigheden te kampen heeft. Eerstens een vreemde taal, voorts vreemde gewoonten en zoo meer. Al deze dingen echter zijn ons van te voren gezegd geworden. En is men hier gekomen met een ware liefde voor het evangelie en voor het werk van God, dan zal men zich door deze dingen niet laten weerhouden maar daarentegen de wensch blijven koesteren om met de heiligen Gods, Zijnen Tempel te mogen betreden, en met moed en lust datgene tegemoet te gaan wat de Heer heeft goedge-dacht vóór dien tijd ons te doen ondervinden. Er zijn er, zooals gezegd, die zich helaas aan een of ander ding stooten en die geheel naar eigen believen zich zulke verwachtingen hebben gemaakt, vooral, of liever enkel, op stoffelijk gebied, dat ze zich nu teleurgesteld zien. Het zij echter nogmaals gezegd, zulke menschen *zijn* niet bedrogen, maar die hebben *zich zelve* bedrogen.

Neen, wij verlangen niet naar Holland terug om daar weder te wonen. Als wij onze blikken rond ons laten gaan en ze laten rusten op de majestieuze bergen met hun besneeuwde kruinen, of wij laten het oog rusten op den prachtigen tempel met zijn torens, die wij in het oude vaderland in beeld zoo dikwijls bewonderd hebben, maar welke ons nu vergund is met eigen oogen te aanschouwen, dan zeggen wij, wij kunnen God niet genoeg danken dat wij het evangelie, eenmaal door onzen Heiland en Verlosser naar de aarde gebracht, hebben aangenomen. Onze getuigenis is versterkt sedert wij hier zijn gekomen, en het is onze innigste wensch om volhardend te blijven in het rein geloof ons overgeleverd.

Met heilwenschen voor allen :

Salt-Lake-City, Utah.

G. V. PADDENBURG en Echtgenoot.

DESTER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie :
LE GRAND RICHARDS.

Assistent :
B. TIEMERSMA

VAN HET EERSTE PRESIDENTSCHAP.

Wij wenschen in het bijzonder de aandacht te vestigen op een artikel wat voorkomt als hoofdartikel in dit nummer, getiteld, „De eer en waardigheid van het Priesterschap,” geschreven door Ouderling James E. Talmage van den Raad der Twaalven. Wij bevelen ten zeerste dit artikel aan in de studie van elk ambtenaar en lid der Kerk zoowel als aan onze vrienden die de leerstellingen van de herstelde Kerk onderzoekende zijn, en die zichzelf nog niet met ons hebben vereenigd als leden van deze groote organisatie door Goddelijk bevel opgericht in de Bedeeling van de volheid der Tijden.

Het Priesterschap is niet gegeven voor de eer en de zelfverheffing der menschen, maar als eene geestelijke functie en ten dienste onder hen voor wien de dragers van die heilige opdracht geroepen zijn te werken. Zij het in gedachten gehouden dat zelfs onzen Heer en Meester, na een lange periode van vasten, uitgeput naar het vleesch en lichamelijk verzwakt door het derven van slaap en voortdurende onthouding, den raad van den aartsverleider weerstond om het gezag en de macht van Zijn Messiaschap te gebruiken ten einde in Zijne onmiddellijke behoeften te voorzien.

De door God gegeven titels van eer, en van meer dan mensche-lijke onderscheiding, vergezeld van de verschillende ambten in, en orden van het Heilige Priesterschap, bestaan niet om gebruikt noch beschouwd te worden als de titels van menschelijken oorsprong worden gebruikt en beschouwd; zij zijn niet tot versiering, noch drukken zij eenig meesterschap uit, maar eerder eene roeping en aanstelling tot nederigen dienst in het werk van den eenen Meester die wij belijden te dienen. De Schriftgeleerden en de Farizeën van ouds zochten er naar om geëerd en geacht te worden als groot te zijn boven hunne medegenooten, en hielden er van om op de markten en in de straten met onderscheiding te worden begroet, en met eerenamen te worden aangesproken, „Maar”, zoo zeide de Heer, zich richtende tot Zijne discipelen, „gij zult niet Rabbi genoemd worden; want één is uw Meester, namelijk Christus; en gij zijt allen broeders.” (Zie Matt. 23 : 1—8.)

In onze gewoonte om de uitdrukkingvolle term „Broeder” en de corresponderende vorm „Zuster” te gebruiken bij onze aanspraak, wordt er nadruk gelegd op onze algemeene familie-lidmaatschap in het huisgezin van den Heer. Wij zijn allen broeders en

zusters; niet sommigen van ons meesters en anderen ondergeschikten. Niettegenstaande echter behooren zij die gekozen zijn, verordineerd en ondersteund in ambten van verantwoordelijkheid en gezag, gerespecteerd te worden, en hunne officieele daden en raadgevingen dienen te worden in acht genomen, in alle de dingen behorende tot hunne bijzondere bediening, want zij handelen niet van zich zelve, maar als vertegenwoordigers van het gezag van God.

Het te dikwijls gebruik van den naam der Godheid moet worden vermeden, zelfs in onze gebeden; die Naam is heilig, en de Heer zal niet onschuldig houden die Zijnen naam lichtvaardig of ijdel gebruikt.

Laat bij het gebruik van alle namen en titels tot het Heilig Priesterschap behorende, tot de Kerk, en tot de leden daarvan, ware achtzaamheid en eerbied worden gevoeld en betoond.

Het artikel waarnaar verwezen heeft onze volle instemming en goedkeuring. Wij vertrouwen dat de leeringen, raadgevingen en aanbevelingen er in vervat, in acht zullen worden genomen door ieder lid van de Kerk.

Salt Lake-City, Utah.

7 Febr. 1914.

JOSEPH F. SMITH.

ANTON H. LUND.

CHARLES W. PENROSE.

Eerste Presidentschap.

VERSLAG VAN DE ANTWERPENSCHER CONFERENTIE.

De halfjaarlijksche conferentie van de Antwerpensche hoofdafdeeling is gehouden geworden op Zondag 15 Febr. 1914 te Middeburg. Behalve Zendingpresident Le Grand Richards en Henry W. Hansen, president van de Amsterdamsche conferentie, waren er twaalf andere reizende zendingen aanwezig.

De morgenvergadering, aangevangen om 10 uur, werd, na gebruikelijk gezang, geopend met gebed door Ouderling Wilford Davis. Het Heilig Avondmaal werd bediend door Ouderling J. W. Barlow, bijgestaan door Ouderling Frank J. Stevens, waarbij enkele inleidende woorden door eerstgenoemden ouderling werden gesproken.

Door Pres. Richards werden daarna de algemeene en plaatselijke autoriteiten voorgesteld welke gebruikelijk werden erkend en ondersteund. Nadien werd een statistiek verslag voorgelezen, het werk behelzende wat gedaan was door de zes ouderlingen werkzaam in deze conferentie.

Pres. Estel L. Wright sprak daarna enkele woorden van welkom tot de aanwezigen en uitte als zijn verlangen dat elkeen het nieuws bekend zoude maken aangaande de vergadering in den avond te houden. Voorts werden door hem zeer klaar en duidelijke

lijk de eerste beginselen van het evangelie uiteengezet, en door middel van de Schriften aangetoond dat gehoorzaamheid aan deze beginselen voor de zaligheid noodzakelijk was. Hij raadde ieder der aanwezigen aan de Schriften te onderzoeken opdat geleerd mocht kunnen worden wat door den Heer verlangd was om deel te kunnen hebben aan de groote zegeningen in het vooruitzicht gesteld.

Ouderling Frank S. Emery was de volgende spreker. De vraag — zoo zegt spreker — is menigmaal gedaan waarom de Mormoonse ouderlingen in de wereld uit gaan om een geheel vreemd evangelie te prediken, aangezien de menschen toch alreeds een goede godsdienst bezitten. Ouderling Emery, deze vraag beantwoordende, bewees zeer duidelijk uit den Bijbel dat een afval van de ware beginselen voorspeld was geworden door de profeten van ouds, en dat die afval zich reeds in de dagen van de apostelen begon te openbaren, eindigende in een totaal afwijken van de eenvoudige leerstellingen van den Zaligmaker. Het evangelie nu wat wij prediken, — zoo voer spreker voort — is niets anders dan hetzelfde evangelie wat door Hem eerlang werd verkondigd, en wat thans door hemelboodschappers tot de aarde is hersteld.

Nadat de vergadering een tusschenzang had aangeheven was Ouderling Ambrose Hanchett de derde spreker. Door hem werd er op gewezen dat het ware evangelie van Christus voor de wereld een blijde tijding was, aangezien God geen aannemer is des persoons, Christus heeft ons Zijne wet gegeven, bij gehoorzaamheid waaraan wij eene eeuwige zaligheid kunnen verkrijgen. Voorts is er door den Heer slechts ééne Kerk gegeven waaraan de autoïteit is toevertrouwd om in Zijnen naam te handelen.

Ten slotte werden nog eenige woorden gesproken door Pres. Richards waarin door den president den nadruk er op werd gelegd dat het evangelie van Christus een eeuwig evangelie is en onveranderlijk, en zoo wanneer wij eenmaal in aanraking komen met de beginselen door dat evangelie gepredikt, wij ze altijd en overal terug zullen kennen, omdat het overal en altijd heel de wereld over hetzelfde is en voor eeuwig zal zijn.

Na gezang werd de vergadering tot slot gebracht met dankgebed uitgesproken door Ouderling F. Milton Christensen.

De avondvergadering, begonnen om zes uur, werd met gebed geopend door Ouderling Frank S. Emery.

Ouderling Henry W. Hansen was thans de eerste spreker. Het eerst werd door hem verklaard hoe de Ouderlingen hunne geliefden thuis verlaten en alhier komen om op hun eigen kosten het evangelie der zaligheid te prediken. Door de wereldgeschiedenis, in verband gebracht met de toestanden van thans, werd aangetoond dat de afval, waarvan in de morgenvergadering gesproken, in werkelijkheid had plaats gegrepen en dat het van te voren voorspeld was geworden door de aloude profeten. Eveneens werd aangetoond dat tevens het Priesterschap was weggenomen ge-

worden en dat de Kerk van Christus niet hersteld kon worden tenzij dat Priesterschap eveneens werde hersteld. Getuigenis werd afgelegd van het feit dat deze herstelling inderdaad heeft plaats gevonden en dat God thans Zijn dienstknechten over de aarde zendt om elkeen uit te noodigen zich met de kudde van Christus te vereenigen na vooraf een onderzoek te hebben ingesteld aangaande de betrouwbaarheid van deze zaken.

Ouderling Wilford Davis was de volgende spreker. Door hem werd de verzoening, aangebracht door Jezus Christus, tot onderwerp gekozen, alsmede de opstanding uit het graf. Aangetoond werd dat de menschen een vrijen wil hebben en dat zij hun eigen zaligheid allen hebben uit te werken door hun geloof en werken en gehoorzaamheid aan de beginselen van het evangelie.

Door Pres. Richards werd de rij der sprekers gesloten. Door hem werd medegedeeld dat dit evangelie van ons in der waarheid niet van menschen was, maar van God, en dat door de vruchten ervan het gekend kan worden. Aangetoond werd daarna hoe een waar profeet gekend kon worden, en deze toetssteen toegepast op Joseph Smith doet hem ons zien als zonder twijfel de man te zijn geweest die God in deze bedeeing heeft verwekt om de waarheid tot de aarde terug te brengen. Ten slotte werd door Pres. Richards nog melding gemaakt van de hooge standaard waarop de Heiligen der Laatste Dagen staan als een volk, dit als bewijs doende strekken dat het evangelie, door hen nageleefd, waarlijk het evangelie is van den Heer, en de macht bezit het menschdom te verbeteren. Nadat nogmaals was gezongen werd de vergadering met dankzegging gesloten door Ouderling J. W. Barlow.

Onmiddellijk na de morgenvergadering werd eveneens eene priestervergadering gehouden voor de zendelingen, waarin een ieder der aanwezigen de gelegenheid werd gegeven uitdrukking te geven aan zijne gevoelens omtrent het werk waartoe geroepen. Nadat allen een oogenblik hadden gesproken en elk zijne vreugde en instemming had betuigd met het werk hem opgedragen, werd het overige van den tijd in beslag genomen door Pres. Richards om een ernstig en liefhebbend woord van aanmoediging te richten tot de dienstknechten des Heeren hier vergaderd.

VERSLAG DER ZUSTERSHULPVEREEN. TE AMSTERDAM.

Van de afdeeling Amsterdam van bovengenoemde nuttige vereeniging ontvingen wij een schrijven, ons verzoekende een en ander te plaatsen omtrent het op een jongstleden gehouden openbare vergadering, uitgebracht verslag.

Aan de rede, bij die gelegenheid door de presidente uitgesproken, ontleenen wij het volgende:

„Terug ziende op verleden tijden wordt door ons met groote

dankbaarheid de vooruitgang aanschouwd die onze vereeniging in het afgeloopen jaar 1913 in staat is geweest te kunnen maken. Door de zusters, wekelijks te zamen gekomen, is niet alleen vlijtig gewerkt, en de grootste aandacht geschonken aan het geestelijk voedsel eveneens geregeld toegediend, maar tevens is het aantal aanwezigen zoodanig gestegen dat thans geregeld twintig á vijfen-twintig zusters de bijeenkomsten bezoeken. We hopen dat deze vermeerdering en meerderen bloei ons niet zoodanig tot voldane tevredenheid zal stemmen dat verdere pogingen om tot nog grooteren bloei te geraken thans zullen worden nagelaten, maar dat dit daarentegen eene aansporing moge zijn onze beste krachten in 't werk te stellen deze vereeniging de bloem van onze vertakking te maken, en haren naam „Hulpvereeniging” inderdaad te staven. Het spreekwoord zegt, „waar de eene hand de andere wascht worden zij beiden schoon,” en waar door ons als zusters onderling alle krachten in 't werk worden gesteld om naar ons vermogen de moeilijkheden der leden te helpen verlichten, daar spreken wij het bij deze gelegenheid gaarne als onzen wensch uit, dat de leden van onze vertakking eveneens in dit opzicht met ons mede mogen werken en ons daarin de hand zullen reiken, om het na te streven edele dōel al verder en verder binnen ons bereik te brengen.”

H. E. SCHILPEROOT

Presidente.

Wij sluiten gaarne onze wenschen aan bij de toespraak van onze zuster, en voegen er ons woord van aanmoediging voor de Amsterdamsche leden aan toe, opdat het streven der zusters, om tot hulp te wezen in de vertakking, wederkeerigen steun moge ondervinden van de leden.

REDACTIE.

EENE BIJDRAGE VAN LIEFDE EN EERBIED VOOR OUDERLING HUGH R. WOOLLEY.

AANGEZIEN in de voorzienigheid van onzen Eeuwigen Vader, Zijnen dienstknecht, Ouderling Hugh R. Woolley, die voor de laatste zeven-en-twintig maanden getrouw en naarstig heeft gewerkt in den wijngaard van den Meester, — naar de geestenwereld is geroepen, een kort leven van toegewijden dienst in de zaak der Waarheid en Zaligheid van het menschedom voltooid hebbende, en

AANGEZIEN zijne liefdevolle toewijding, adeldom van karakter, aanhankelijkheid aan eer en plicht, ijverige werk- en zorgzaamheid, blijmoedigheid en ernstige waardigheid der vriendschap, volkomen geloof en toegewijde liefde tot God en zijne naasten, — deze karaktertrekken zijne nagedachtenis hebben dierbaar gemaakt en de herinnering aan hem levendig zullen houden in de harten van zijne medewerkers en tallooze vrienden in de Nederlandsche zending,

ZIJ HET BESLOTEN dat wij, de Ouderlingen van de Nederlandsche Zending, zijn leven erkennende en aanbevelende als een waardig exempel van ware mannelijkheid, — zijne afwezigheid betreuren, maar ons in onze droefheid onderwerpen aan den wil van de Goddelijke Voorzienigheid die zijne familie van een zoon en broeder heeft beroofd in zóó korten tijd en onder zóó ongewone en moeilijke omstandigheden; dat wij ten diepste medegevoel hebben met zijn getrouwen vader en zijne vrome moeder alsmede met al zijne verwanten, en ons richten tot den Formeerder van ons wezen voor leniging en troost voor hen, en dat wij den wil en het doel van den Heer te weten zoeken in onze smart, en Zijne wijsheid gewillig zijn te erkennen in ons verlies.

(Was geteekend:)

Le Grand Richards, President.
Ina A. Richards.

Richard B. West,
Secretaris.

B. Tiemersma,
Alonzo Barker, Jr.,
Wm. E. Mc. Cullough,
Keith R. Jensen,
Ambrose Hanchett,
Wilford Davis,
Ray D. Fitzgerald,
Henry A. Thornock,
Alma J. De La Mare,
Franklin R. Smith,
R. Franklin Lambert,
Henry W. Hansen,
Henry J. Watkins,
Estel L. Wright,
John F. Barlow,
Wm. R. Parker,
Roy P. Christensen,
Joseph Fiet,
Wm. M. Richardson,

Wm. S. Hill,
Bote C. Dokter,
James N. Lamph,
Frank S. Emery,
Herman Poorte,
Joseph A. Burrows,
Jesse V. Parker,
Charles S. Clark.
Nico Teerlink,
Frank J. Stevens,
Anthon Bosch,
Glen H. Mc. Ewan,
Frank L. Beatie,
Archibald Freebairn Jr.,
Wilford B. Murray,
Charles O. Jackson,
Andrew C. Smith,
J. H. Burningham Jr.,
Marshall H. Flake,

Joseph W. Nikolaus,
Leland L. van Orden,
E. M. Christensen,
Leslie T. Foy,
John E. Adams,
Melvin M. Leishman,
Wayne M. Atwood,
Grant M. Romney,
John H. Cottam,
P. Lee Nebeker,
W. Le Roy Mahomey,
Borgan A. Anderson,
Walter B. Hanks,
Gosse Slot,
D. Milton Marble,
Evan L. Aiken,
Anton Aldrichs.

Vergezeld van eene bijdrage in geld voor het aanschaffen van bloemen, te bezigen bij den uitvaart en op het graf van onzen geliefden medewerker en broeder, wijlen Ouderling Woolley, is deze missive aan Ouderling Smith, die het stoffelijk overschot naar huis vergezeld, medegegeven, om aan de familie van den overledene te worden overhandigd.

ONTSLAGEN.

Van hunne roepingen als zendeling in de zending alhier zijn eervol ontslagen, Ouderlingen Franklin R. Smith. en Glenn S. Parkinson.

Ouderling Smith kwam aan op 12 November 1911, en werd aangesteld om te werken in de Rotterdamsche conferentie, met standplaats den Haag. Op 15 Juni 1912 werd hij overgeplaatst naar de Groninger conferentie alwaar hem de leiding werd gegeven

van de gemeente in Harlingen. 12 November werd hij van daar gezonden naar de Amsterdamsche hoofdafdeeling, met bestemming voor Haarlem, vanwaar hij op 2 April 1913 verplaatst werd naar Rotterdam en hem de leiding van het koor werd opgedragen. 27 Jan. 1914 werd hij aangesteld om in de plaats van Pres. Barton de leiding te aanvaarden over de Amsterdamsche conferentie, welke positie hij slechts kort in kon nemen aangezien hij bij den dood van Ouderling Woolley, (in vorig nummer medegedeeld) werd aangewezen het stoffelijk overschot daarvan naar Utah te vergezellen. Van zijne aanstelling als conferentiepresident van Amsterdam was tot heden toe nog geene melding gemaakt, aangezien deze installatie nog maar pas had plaats gevonden, wyl eerst voor die betrekking Ouderling Woolley was aangewezen.

Ouderling Parkinson kwam aan op 1 Juli 1912, en werd gezonden naar de Arnheemsche conferentie, alwaar hij tot 15 Januari 1913 werkzaam bleef in de vertakkingen te Arnhem zelve en te Nijmegen, na welker datum hij verplaatst werd naar de Groninger conferentie en werkzaam bleef te Groningen zelve en te Harlingen. Op 15 Juli 1913 werd hij overgeplaatst naar de Amsterdamsche conferentie, met aanstelling om in de vertakking II aldaar te werken.

Wegens minder goede gezondheid zag men zich genooddaakt hem reeds nu te ontslaan, welk ontslag plaats vond op 2 Febr. jl.

BENOEMINGEN.

Op 14 Januari 1914 was aangesteld om Pres. Barton als president der Amsterdamsche conferentie op te volgen, Ouderling Hugh R. Woolley, wiens beeltenis wij in het vorig nummer van ons tijdschrift opnamen, en die, zooals onze lezers thans allen bekend is, op zoo droevige wijze het zendingsveld alhier moest verlaten.

Toen bleek dat de ziekte van Pres. Woolley een ernstigen keer nam, werd in zijne plaats als conferentie-president te Amsterdam aangesteld Ouderling Franklin R. Smith, wiens ontslag we in dit zelfde nummer vermelden. Aangezien Pres. Smith een neef was van Pres. Woolley en uit dezelfde plaats afkomstig, werd hem opgedragen het lijk van Pres. Woolley naar huis te vergezellen, wat het noodig maakte ook wederom voor hem een ander in de plaats te stellen, na vooraf Pres. Smith zijn eervol ontslag te hebben gegeven.

Ouderling Henry W. Hansen is hiervoor aangesteld geworden, wat wij bij dezen officieel bekend maken. Moge het hem gegeven zijn zijne positie met even eervolle waardigheid te bekleeden als zijne voorgangers en hij in staat zijn in dit gedeelte van 's Heeren wijngaard veel goed te doen.

Een bijzonder woord van lof wenschen wij hier nog bij te voegen aangaande het werk van Ouderling Smith in zijne betrekking als leider van het koor te Rotterdam. De groote hoogte waarop het koor reeds stond toen Broeder Smith de leiding aanvaardde is

door hem niet alleen gehandhaafd geworden, maar onder den zegen des Heeren is het onder zijne bekwame leiding mogelijk geworden de capaciteiten van deze kostbare zangvereeniging nog hooger op te voeren, terwijl hij bovendien door al de leden van het koor op het meest werd geliefd. Moge het hem wel gaan in Zion en evenals het koor hem in herinnering zal houden, ook hij nog menigmaal terug denken aan de succesvolle uren alhier doorgebracht.

VERPLAATST.

Verplaatst zijn: Ouderling Wm. R. Parker van de Groninger naar de Rotterdamsche conferentie; John. H. Burningham, Jr. van de Rotterdamsche naar de Groninger; Leslie T. Foy van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche conferentie.

Aan hunne vruchten zult gij hen kennen. Ieder goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten.

Een ieder boom die geene goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zoo zult gij ze dan aan hunne vruchten kennen.

Uittreksel uit „Bergrede”.

OVERLEDEN.

Op 26 December 1913 is te den Haag overleden het dochtertje Sophia, van Gerrit Rip en Johanna Kromans Rip. Geboren 7 September 1913, eveneens te den Haag, was zij ingezegend door Ouderling A. J. de La Mare.

INHOUD.

De eer en waarheid van het Priesterschap	blz. 65	Enige bijdrage van liefde en eerbied voor Ouderling Hugh R. Woolley	blz. 77
Brieven uit Zoutmeerstad	» 70	Ontslagen	» 78
Van over den Oceaan	» 72	Benoemingen.	» 79
Van het Eerste Presidentschap	» 73	Verplaatst	» 80
Verslag van de Antwerpsche Confereutie	» 74	Overleden.	» 80
Verslag der Zusterhulpvereeniging te Amsterdam.	» 76		

Uitgegeven door de Nederl.-Belg. Zending, Crooswijkschesingel 7 B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.